Dwa rodzaje sprawiedliwości - Kenyon

E.W. Kenyon

Dwa rodzaje sprawiedliwości - Kenyon

Kategorie:
Książki > Dla dorosłych > Rozwoj duchowy > Nauczania

42,60 zł

numer katalogowy:	WD/0782
ISBN:	9788364675508
liczba stron:	120
format:	145x205 mm
oprawa:	miękka

Kościół zawsze był tak mocny w nauczaniu człowieka o jego potrzebie sprawiedliwości, jego słabości i niezdolności podobania się Bogu.

Był bardzo silny w potępianiu grzechów wierzącego. Głosił przeciw niewierze, światowej wygodzie, przeciw brakowi wiary, ale niestety miał braki w ukazywaniu prawdy, czym jesteśmy w Chrystusie, lub w jaki sposób sprawiedliwość i wiara są dostępne.

Większość naszych pieśni umiejscawia nasze zbawienie po
naszej śmierci. Znajdziemy odpoczynek, gdy dostaniemy się do nieba.
Odniesiemy zwycięstwo, gdy znajdziemy się w niebie. Będziemy zwycięzcami, gdy będziemy w niebie.
Osiągniemy pokój z Bogiem, gdy wejdziemy do nieba.
Nie będzie więcej porażek, gdy dotrzemy do nieba. Po tej stronie nie ma dla nas nic oprócz przegranej, nędzy, rozczarowań i słabości.
Co ma On na myśli, gdy mówi: „Macie pełnię w nim; On jest głową wszelkiej nadziemskiej władzy i zwierzchności”?

Kiedy mamy pełnię, w tym życiu czy następnym?

Co ma na myśli w Liście do Rzymian 8:37: „Lecz w tym wszystkim odnosimy całkowite zwycięstwo przez Tego, który nas umiłował”?
Kiedy mamy zwyciężać? Czy po śmierci, kiedy opuścimy ten padół łez?
A także w Liście do Filipian 4:13: „Wszystko mogę w Tym,
który mnie napełnia mocą, w Chrystusie”.

Kiedy to nastąpi, że będziemy mogli robić wszystko? Czy gdy zakończymy bieg i staniemy przed Nim w nowym niebie i nowej ziemi?
On oznajmia w Liście do Rzymian 8:1: „Dlatego teraz nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie”. Kiedy staje się to naszym?
Nie słyszymy żadnego głoszenia, oprócz potępienia. Służba nie rozróżnia między świętym a grzesznikiem. Kiedy rzeczywistością staje się Rzymian 5:1?

„Usprawiedliwieni tedy z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa”. (BW)

Usługujący nie głoszą pokoju w czasie teraźniejszym. On zawsze jest w przyszłości.
Kiedy znajdziemy tę wspaniałą rzecz, zwaną pokojem? Kiedy
Jezus „stał się dla nas mądrością od Boga i sprawiedliwością,
i poświęceniem, i odkupieniem”?

Czy to ma przyjść do nas po śmierci, czy jest faktem dla nas teraz?
„On tego, który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił,
abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą”. 2 List do Koryntian 5,21 (BW)

Wiemy, że pierwsza część jest prawdą. Ale czy prawdą jest część ostatnia?
Czy mamy być sprawiedliwi w czasie obecnym, czy mamy być sprawiedliwi po śmierci?
Czy jest sprawiedliwość po prostu „poczytana” nam, czy stajemy się sprawiedliwi w Nim?
Czy odkupienie jest metafizyczne czy jest to rzeczywistość?
Czy można polegać na Liście Judy 24?
„A Temu natomiast, który was może zachować od upadku i stawić przed obliczem swojej chwały”.